

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Zeer uitgebreide bijbelkennis, maar niet kritisch-wetenschappelijk

In deze nieuwe bijdrage willen we nog even terugkomen op de manier waarop Don Bosco de Bijbel 'kende'. Het seminarie wilde vrome en toegewijde mannen vormen die als priester trouw hun plicht zouden vervullen in dienst van God en de Kerk. De lessen hadden tot doel de seminaristen vertrouwd te maken met de toenmalige leer van de Kerk. Je moest geen creatieve denker zijn om te slagen op het seminarie. Het kwam er vooral op aan de geldende leer trouw te kunnen weergeven, stipt aanwezig te zijn in alle gebedsmomenten en correct te weten wat mocht en niet mocht om een goede en voorname herder te kunnen worden voor de gelovigen. Want dat was de zorg van de aartsbisschop van Turijn, Mgr. Chiaveroti, toen hij de seminaries hervormde. Hij had namelijk (te) veel priesters die zich weinig bekommerden om het geloof van de mensen, maar die meer bezig waren met zichzelf en met eigen voordeel en eer. Hij wilde nu een nieuwe generatie priesters opleiden die heel goed wist wat de echte priesterlijke taken waren.

Het spreekt voor zich dat Mgr. Chiaveroti daarmee een 'evangelisch' geïnspireerde priester voor ogen had. Daarom was de Bijbel toch wel duidelijk aanwezig in het seminarieleven, hoewel er niet meteen 'les' over gegeven werd. Uiteraard werd de Bijbel beluisterd in de liturgie en de meditatie. Er werd uit voorgelezen aan tafel terwijl men in stilte at. Er werd vrome catechese over gegeven.

Gretig nam Giovanni Bosco alle informatie op. Het beeld van de priester die zijn leven laat richten door het evangelie en die Christus in het centrum van zijn leven plaatst, werd zijn streefdoel. Christus was tenslotte gestorven om ieder van ons te redden en we waren het bijgevolg aan Hem verschuldigd om Zijn dood aan het kruis niet tevergeefs te laten zijn.

Dit verklaart de gedrevenheid van Giovanni Bosco om zoveel mogelijk te weten over Christus, over de evangeliën en over de hele Bijbel. Zonder twijfel mogen we aannemen dat hij meer wist dan de doorsnee seminarist. Toch ging die 'bijbelkennis' niet verder dan de weinig diepgaande studie van toen: ze werd niet geconfronteerd met de menswetenschappen (die toen nog aan het begin van hun ontwikkeling stonden) of met de methodes van wetenschappelijke tekstkritiek die in die tijd nauwelijks bestonden. In het seminarie van toen was kritisch onderzoek naar de bronnen gewoon afwezig: je wist wat in de Bijbel stond, je kende veel verhalen, je kon hele stukken uit het hoofd weergeven, maar je stelde daar verder geen vragen over.

Je kunt dus niet zeggen dat Don Bosco op het einde van zijn opleiding een 'bijbelkenner' in wetenschappelijke zin was, maar hij kende wel ongelooflijk veel Bijbelteksten uit het hoofd, zowel in het Latijn als in het Italiaans en het Grieks.

Gepassioneerd door de Bijbel, dat was hij alleszins. De Bijbel was dé bron van zijn spiritueel leven. Die passie moge een uitdaging zijn voor al wie in Don Bosco's geest wil leven en werken!

Wilfried Wambeke